

שדריפת חמץ

שעת הכהר ועת רצון •

פתח דברינו יאיר בדברים היוצאים מלבו החדולים הבאים עליינו לטובה, והוא על ידי בטול וביעור החמצ כפשוות וכמדרשו דקאי שכח במקומו (נדפס במתכבי רבי עקיבא איגר מכטב יב) "גם ציר להזכיר בענין ערבע פסח, כי בזמן שהיו ישראל שרים על ארמונות היה לנו טוב בשמחה ובשמחה פסח וקריאת הרען מן העולם ונשאר אויר זה ונקי מכל לכלוך וזהמא, ואכן רוא אצל צדיקים שהשיקעו הרבה כוחות הנפש בשדריפת חמץ, וכן ירא המשמשים בקדוש אצל הרה"ק רבי אהרון חמץ והיקן והכנת הסדר", ומשלב בדבריו הקדושים ענין "גיגלו ברעידה", כי מצד אחד זולגות דעתות, דבר שלא רוא אצלו בשאר ימות הוא עת שמחה וששן מלחמת הקרבת קרבן השניה] [חולת באמירת 'קורובץ' לפורים].

לו. בימי הרה"ק רבי אהרון מטשענאנబיל ז"ע גורה מלכות הרשעה גזירה רעה על ישראל, משנוועד הדבר לאחד העסוקנים חקר ודרש אין אפשר לקורע ולבטל את הגזירה, ובסוף הגיע להחליה שעיל ידי תשלומי שוחד לכמה מן הרשים הגדולים יציחלו לבטל גזירה זה, כיוון שכן שלח לבקש מהרה"ר מטשענאנబיל שייעזר לו לגיאס סכום נכבד מבני קהילתו, אך לפלייתו לא התיחס הרה"ק מטשענאנబיל לבקשתו, ואף לאחר ששלח כמה מכתבים ושלוחים שיספרו לו על הגזירה ושמוכריםם לעפער לביטולה, לא השיב מואמה ולא התיחס כלל כל אותן מאורע, בראות העתקן" כי כן, סייר לפני הרה"ק ובו יצחק מסקוירא ז"ע על הצורה המרחפת על ראשיו בני ישראל, וביקשו שייעזר בידו לשכנע את אחיו הגדול הרה"ק מטשענאנబיל לעזוע לו בענין, ואכן נסע הרה"ק מסקוירא אל הרה"ק מטשענאנబיל אך הוא לא לשב גם ליאת ולא אבה לשמע בקהלו, והיה בעת שדריפת חמץ טרם נטל חומר"א מטשענאנబיל את הקנקן של חרס עם החמצ כדי להשליכו אל תוך האש [מנาง טקוירא שכח החסדים מבאים את החמצ הנשאר ברשותם אל הרבי, והוא נותן את כל החמצ לתוך קנקן של חרס, וחורם אל בית השריפה, והיא מן העבודות הגדולות שבדיר השריפת חמץ] אמר "ש' החשובים שעם כספ מבטלים גזירות, וטעות היא בידם. רק עכשו בעת שדריפת חמץ אפשר לבטל כל מין גזירות קשות רעות ואכזריות...".

לו. בסוף ימי הגעה אחת מהאיותיה של א"ז הרה"ק רבי משה מרדיכי מלעלוב ז"ע כדי לבקרו ולדריש בשלומו, ושאל אותה זקנין ז"ע אם ריא זורת את עבודת 'בדיקה חמץ' של אביהם

בعالם, כי כבר נכרת ונשרף הרע ונעקר מן העולם, ועת מסוגלת היא להעתיר ולהתחנן לפני מלך الملכים הקב"ה כאשר אויר העולם זו ונקי, בבחינת "שאלת מונני ואתנה", וכתבו הקדמוניים, כי מעת ששורפים את החמצ בתחלת שעה ובייעת ועד חוץ יש שלש שעות, ובזמן זה עתידה להיות מלחמת גוג ומגוג, ועל כך מתפללים בהשענות "הושא נא שלש שעות" להינצל לרוחה מחייב משיח, והינו כי לאחר שהרע מתבער מן העולם מוכשרת השעה להחיש בה גאולה שלימה, והזמן מסוגל מאד לבקש ולהתפלל על ביאת משיח צדקינו במהרה בימינו Amen.

• לבער את היצר הרע מן הלב •

ואם אמרו יאמור האדם, הלא ידעתם גם שאר המדיניות אחת לאחת, והכי נמי במלחמות מצוה ברותניות אי אפשר להילחם על כל המדיניות בבת אחת.

וכדי לתחת תשובה לשאלת זו, יש להזכיר את דכתיב בפרשת שמיני [שאנו קוראים בדרך כלל בימים אלו] טרם חנוכת בית המקדש (ויקרא ט, ז) "וייאמר משה [לבני ישראל], זה הדבר אשר צוה ה' תעשו, וירא אליכם כבוד ה'", והمعنى בפסוקים יראה שלא נתבואר איך דבר עליהם לעשותות כדי שיראה עליהם כבוד ה', כי לעיל מיניה כתיב (פסוק ה) ויקחו את אשר צוה משה וגו" שקיימו את דברי משה, ואחריו נאמרה חදשה לאחנון (פסוק ז) "ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח וגו'", וא"כ מי אמר עוד זה הדבר אשר צוה ה' תעשו", ובגלל בכך מדינה אחת, ולאחר הנצחון י Mishir לכבות

הגדל הרה"ק רבי שמעון ז"ע, ובערגה ובגיגועים נוכרו שניים מגודל העבודה שהשקייע בעת הבדיקה ממש כל שעות הלילה, כשהוא שופך דעתות כנים בשברון לב וחוזר בתשובה.